

UZASADNIENIE

W dniu 10 stycznia 2017 roku na drodze krajowej nr (...) w m. P. P. S. został zatrzymany przez funkcjonariuszy S. G. w ramach działań kontrolnych na terenie województwa (...). Oskarżony poruszał się pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...). W skrytce za dodatkową ścianą, znajdującej się w tym pojeździe ujawnionych zostało 15.000 paczek papierosów oznaczonych znakiem towarowym marki W. bez znaków akcyzy. Kierowca został zatrzymany, a wyroby tytoniowe zdeponowane w magazynie depozytowym I. C. w Ł.. Zabezpieczony został również w/w pojazd.

(zeznania świadka P. T. -k. 56v;

protokół oględzin -k. 59-60;

dokumentacja fotograficzna-k.61-73)

Właścicielem pojazdu, którym poruszał się oskarżony jest R. Ś..

(dokumentacja auta -k.76)

Od zatrzymanych papierosów winien być zapłacony podatek akcyzowy w wysokości 25.4220 zł. Wyroby ten były opatrzone podrobionym znakiem towarowym należącym do firmy (...) SA poprzez skopiowanie zewnętrznej części opakowania.

(taryfikator -k.51;

pismo i załącznik -k. 1-3 i 6-8)

P. S. ma 37 lat, jest rozwiedziony, posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest politologiem, uzyskuje dochód miesięczny – 2.000 zł, posiada na utrzymaniu córkę z obowiązkiem alimentacyjnym w wysokości 550 zł, posiada mieszkanie i kredyt.

(dane podane przez oskarżonego -k. 602v)

Oskarżony nie był karany. (karta karna- k.43)

Oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, zdradza objawy zaburzeń adaptacyjnych w okresie remisji.. Zarówno w czasie popełnienia zarzucanego czynu jak i w czasie prowadzonego postępowania, miał zachowaną zdolność rozumienia znaczenia tego czynu i kierowania swoim postępowaniem. .

(opinia sądowo -psychiatryczna -k.469-471)

P. S. przesłuchiwany w charakterze podejrzanego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił.

Przed Sądem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny o tyle, że zgromadzona dokumentacja wskazuje na to, że oskarżony jest winny popełnienia zarzucanych mu czynów. Nie ma potrzeby czynienia dłuższych rozważań w tym zakresie.

Przewożone papierosy nie posiadały polskich znaków akcyzy, a nadto nie były oryginalnym produktem firmy (...) SA.

W ocenie Sądu oskarżony P. S. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 305 ust. 1 Ustawy prawo własności przemysłowej w formie usiłowania wprowadzenia do obrotu zatrzymanych wyrobów tytoniowych oraz czynu z art. 65 § 3 kks w zw. z art. 65 § 1 kks tj. przewożenia wyrobów akcyzowych.

Stosownie do treści przepisu art. 305 ust. 1 Ustawy prawo własności przemysłowej dopuszcza się go ten kto w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, w tym podrobionym znakiem towarowym Unii Europejskiej, zarejestrowanym znakiem towarowym lub znakiem towarowym Unii Europejskiej, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami.

Zwrot „dokonuje obrotu” w sposób jednoznaczny wskazuje na penalizację już każdego etapu obrotu towarem, o którym mowa w art. 305 w/w ustawy. W doktrynie przyjmuje się, że dokonanie obrotu towarem to „każdorazowe udostępnianie towaru oznaczonego takim znakiem jego nabywcom”, a więc także samo wprowadzenie towaru do obrotu. Z dokonaniem obrotu będziemy mieli do czynienia z chwilą zawarcia umowy, której podstawa prawna może być rozmaita, od tradycyjnej umowy kupna-sprzedaży, dostawy, darowizny, zamiany poprzez umowę leasingu po umowę o dzieło. Same negocjacje lub złożenie propozycji zawarcia umowy (oferty) mogą być traktowane jedynie jako usiłowanie popełnienia tego przestępstwa. Pojęcie samego „obrotu” rozumiane jest jako każde wyzbycie się przedmiotów na rzecz innego podmiotu. Oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w formie usiłowania, bowiem mając na uwadze ilość papierosów nie mogły one w przyszłości służyć własnym potrzebom ale miało to na celu uzyskanie określonego profitu finansowego.

Z kolei za czyn penalizowany w art. 65§ 1 kks odpowiada ten kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu.

To oskarżony kierował pojazdem i przewoził zatrzymany towar.

Oskarżony jest winny, albowiem w sprawie nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę.

Przy ustalaniu rozmiaru kar jednostkowych Sąd baczyl, by były one adekwatne do okoliczności sprawy.

Na korzyść oskarżonego poczytano wcześniejszą niekaralność oraz przyznanie się do winy przed Sądem.

Na niekorzyść poczytano natomiast znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów oraz znaczny stopień zawinienia, a nadto ilość towaru jaki miał zostać wprowadzony do obrotu.

Przy wymiarze jednostkowych kar grzywny Sąd baczyl by były one adekwatne do możliwości majątkowych oraz sytuacji rodzinnej oskarżonego. Ilość stawek (100) odzwierciedla z jednej strony stopień społecznej szkodliwości czynu, zaś wysokość stawek dziennych (80zł) sytuację majątkową oskarżonego.

W oparciu o treść art. 39 § 1 i 2 kks orzeczone wobec oskarżonego za poszczególne, pozostające w zbiegu realnym występki jednostkowe kary Sąd połączył i wymierzył mu łączną karę grzywny z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Rozstrzygnięcie powyższe uzasadnione jest związkiem podmiotowym i przedmiotowym jaki zachodzi pomiędzy zarzucanymi oskarżonemu czynami (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 20.12.2001 r., II AKa 495/01, OSAG 2002/1/4).

Wymierzając oskarżonemu karę, Sąd miał na uwadze przede wszystkim charakter naruszonych dóbr oraz stopień społecznej szkodliwości czynów, a także jego warunki osobiste i sposób życia przed popełnieniem przestępstwa.

Spoleczne oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa (...). Oznaczają przede wszystkim potrzebę wymierzenia takich kar, które odpowiadają

społecznemu poczuciu sprawiedliwości, dają gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości oraz tworzą atmosferę zaufania do obowiązującego systemu prawnego (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12.01.2006 r., II Aka 290/05, LEX nr 168034).

Sąd orzekł o przepadku i zniszczeniu zatrzymanych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3.675,76 złotych stanowiącą wydatki poniesione w toku postępowania. Opłatę w wysokości 800 złotych wymierzono na podstawie art. 627 kpk i art. 3.1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 roku , Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).